

MISSIO SAVO
 Hammaslahti 17.9.2011
 Raamattutunti: Väinö Hotti

PYHÄ JUMALA

KOKONAISNÄKEMYS

Kaikissa asioissa meidän tulee pyrkiä totuuteen. Tämä taas edellyttää riittävää ja riittävän monipuolista tietoa asioista – ja myös henkilöistä. Vajanainen tieto on puolittoutta, ja puolittuus taas on VALHE.

Tämä pitää paikkansa myös hengellisissä asioissa. Monet tyytyvät minimitietoon ja rakentavat sen pohjalta kokonaiskuvan Raamatusta, Jumalasta ja Jeesuksesta:

”Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa” (Matt.22:29).

JUMALAN KAKSI OMINAISUUTTA

Jumalassa on kaksi ominaisuutta, jotka täytyy välttämättä huomioida, jotta meille muodostuisi hänestä oikea kuva. Valitettavasti näistä usein korostetaan vain toista ja annetaan täten hänestä erheellinen kuva. Jumalan ominaisuudet ovat: PYHYYS JA RAKKAUS.

PYHYYS KATOAMASSA

”Kun kaikki on sallittua, täytyy kaikkea pelätä.” (E. J. Honkanen). Isätön maailma on turvaton maailma. Ajassamme Jumalan pyhyys on katoamassa. Jumalan Sanaa ei arvosteta. Jeesuksen sovitusyö hylätään. Herran pyhiä, uskovia halveksitaan.

Jumala, hänen sanansa ja tekonsa unohdetaan – ja ihminen nostetaan palvottavaksi Hänen paikalleen. Tämä edellyttää Antikristuksen tuloa.

KIRKKO VASTUUSSA

”Missä näet kansan vaeltavan kurittomana, voit epäilemättä päätellä, ettei sen papisto ole pyhä” (P.J. Spener).

”Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen; lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te Herran aseenkantajat” (Jes.52:11).

JUMALAN NIMEN PYHITTÄMINEN

Ensimmäinen rukous

Pyhitetty olkoon sinun nimesi.

Mitä se on?

Jumalan nimi on kyllä itsestensä pyhä; mutta me rukoilemme tässä rukouksessa, että se pyhitettäisiin meidänkin keskuudessamme.

Kuinka se tapahtuu?

Kun Jumalan sanaa opetetaan selvästi ja puhtaasti ja me myös elämme sen mukaan pyhästi Jumalan lapsina. Siihen auta meitä, rakas taivaallinen Isä! Mutta ken opettaa ja elää toisin kuin Jumalan sana opettaa, hän häpäisee meidän keskuudessamme Jumalan nimen. Siitä varjele meitä, taivaallinen Isä! (Lutherin Vähä katekismus).

JUMALAN NIMEN PYHITTÄMINEN

1. Jumalan sanan selkeä ja puhdas opettaminen. *”Eikä kirkossa saa esittää eikä kuunnella muuta oppia kuin Jumalan puhdasta sanaa – muussa tapauksessa olkoot niin opettajat kuin kuulijatkin oppeineen kirottu” (Martti Luther).*

*”Ja he pysyivät **apostolien opetuksessa** ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa” (Apt.2:42).*

2. Sanan mukainen elämä.

1. Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?
2. Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?
3. Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?
4. Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että **niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.** (Room.6:1-4).

*”Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, **niin vaeltakaa hänessä**, juurtuneina häneen ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niinkuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen” (Kol.2:6,7).*

JUMALA, IHMINEN, ESINEET JA LUONTO

Raamattu käyttää ”pyhä” – sanaa sekä Jumalasta että ihmisistä. **Vanha Testamentti** puhuu toistuvasti ”pyhästä Jumalasta”, mutta tämän lisäksi myös ”pyhistä esineistä”, ”pyhistä rakennuksista”, ”pyhästä vuoresta” ja ”pyhästä kaupungista” jne. **Uuden Testamentin** puolella puhutaan varsin paljon ”pyhistä ihmisistä”.

”Ja kuitenkin sinä olet Pyhä, jonka istuin on Israelin kiitosvirtten keskellä” (Ps.22:4).

”Ja jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhitetty Herralle Sebaotille” (Sak.14:21).

”Näin sanoo Herra: Minä käännyin jälleen Siionin puoleen ja tulen asumaan Jerusalemin keskelle, ja Jerusalemia kutsutaan Uskolliseksi Kaupungiksi ja Herran Sebaotin vuorta **Pyhäksi Vuoreksi**” (Sak.8:3).

”sillä heitä kutsutaan **pyhän kaupungin** mukaan ja he pitävät tukenansa Israelin Jumalaa, jonka nimi on Herra Sebaot” (Jes.48:2).

”Ja tehköt he minulle **pyhäkön** asuakseni heidän keskellään” (2. Moos.25:8).

”Mutta te olette ”valittu suku, kuninkaallinen papisto, **pyhä heimo**, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja”, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa” (1. Piet.2:9).

PYHÄ KOLMINAISUUS

Jumalassa on kolme persoonaa: Isä, Poika ja Pyhä Henki. **Kaikkia näitä koskee pyhyys.**

”Paavali oli tyystin kolminaisuuden puolestapuhuja. Hän puhui jatkuvasti JUMALASTA, JEESUKSESTA JA PYHÄSTÄ HENGESTÄ. Kuitenkin Jumala oli näistä kolmesta ETUSIJALLA” (David Pawson). Tämä Pawsonin huomautus on merkittävä. Tämän päivän julistuksessa on tällä kohden selvä vinoutuma.

KIRKOLLINEN linja keskittyy tosin Jumalaan, mutta se ei ole Raamatun pyhä ja rakastava Jumala, vaan ihmismielen kyhäilemä lepsu jumala, joka hyväksyy kaiken – ja ei tee pahaa edes kärpäsellekään. Tässä julistuksessa puhutaan leväperäisesti ”rakastavasta jumalasta”.

JEESUS – painotus on ehkä lähinnä herätysliikkeillä. Näissä puhujan oikeaoppisuus määritellään siinä, kuinka paljon hän käyttää JEESUS-sanaa.

PYHÄN HENGEN korostus taas on tullut lähinnä vapaiden suuntien myötä. Tähän liittyvät ”Hengen lahjat”. Edelleen KARISMAATTISUUS tahtoo ratsastaa tällä termillä.

Me tarvitsemme Pawsonin tuomaa tasapainoa (balanssia) tähän asiaan! Väärät painotukset ja korostukset kertovat osaltaan keskenkasvuisuudesta ja alaikäisyydestä.

25. Sillä hänen pitää hallitseman ”siihen asti, kunnes hän on pannut kaikki viholliset jalkojensa alle”.

26. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

27. Sillä: ”kaikki hän on alistanut hänen jalkojensa alle”. Mutta kun hän sanoo: ”kaikki on alistettu”, niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaiken hänen allensa.

28. Ja kun kaikki on alistettu Pojan valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan sen valtaan, joka on alistanut hänen valtaansa kaiken, **että Jumala olisi kaikki kaikissa.** (1. Kor.15:25-28).

Jumala on rakkaus

Johannes on ainoa henkilö Raamatussa, joka sanoo: JUMALA ON RAKKAUS! Mikään muu uskonto ei koskaan ole sanonut näin. Ei edes juutalainen sano juuri näin. Juutalainen sanoo: ”Jumala

rakastaa meitä." Se on eri ilmaisu. "Jumala on rakkaus" tarkoittaa, että Jumala on enemmän kuin yksi persoona. Ei kukaan voi olla rakkaus itsekseen. Vain koska me tiedämme, että Jumala on Isä, Poika ja Pyhä Henki, voimme sanoa että Jumala on rakkaus. Nämä kolme olivat alussa, ennen kuin mitään muuta oli. Isä rakasti Poikaa, Poika rakasti Henkeä ja Henki rakasti Poikaa ja Poika rakasti Isää.... "Jumala on rakkaus" kertoo siis Jumalan kolminaisuudesta. JUUTALAISUUDESSA JUMALA ON VAIN YKSI HENKILÖ! Hän ei voi "olla" rakkaus (Pawson).

JUMALAN LÄSNÄOLON KAKSI NÄKÖKULMAA

Tänä päivänä puhutaan Jumalan läsnäolosta. Hengellisiä tilaisuuksia mainostetaan tällä termillä. Aina ei välttämättä kuitenkaan tämä toteudu. Ehkä kokoontumisiin usein liittyy liittyä sielullisuutta ja harhauttavaa hurmoksellisuutta. Mitä Raamatun mukaan on Jumalan kohtaaminen ja Jumalan läsnäolo?

I PELJÄSTYMINEN

1. Alaston.

"Mutta Herra Jumala huusi miestä ja sanoi hänelle: "Missä olet?" Hän vastasi: "Minä kuulin sinun askeleesi paratiisissa ja pelkäsin, sillä **minä olen alasti**, ja sentähden minä lymysin"(1. Moos.3:9,10).

2. Tomu ja tuhka

"Aabraham vastasi ja sanoi: "Katso, olen rojhennut puhua Herralleni, vaikka **olen tomu ja tuhka**" (1. Moos.18:27).

3. Riisu kengät jalastasi

1. Ja Mooses kaitsi appensa Jetron, Midianin papin, lampaita. Ja kun hän kerran ajoi lampaita erämaan tuolle puolen, tuli hän Jumalan vuoren, Hoorebin, juurelle.
2. Silloin Herran enkeli ilmestyi hänelle tulen liekissä keskellä orjantappurapensasta; ja hän näki, että pensas paloi ilmitulesa, mutta pensas ei kuitenkaan kulunut.
3. Niin Mooses sanoi: "Minä käyn tuonne ja katson tätä suurta näkyä, miksi ei pensas pala poroksi".
4. Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, huusi hän, Jumala, hänelle pensaasta ja sanoi: "Mooses, Mooses!" Hän vastasi: "Tässä olen".
5. Hän sanoi: "Älä tule tänne! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa."
6. Ja hän sanoi vielä: "Minä olen sinun isäsi Jumala, Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala". Ja **Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.** (2. Moos.3.1-6).

4. Vapisee.

"Ja kolmantena päivänä, kun aamu oli tullut, alkoi jylistä ja salamoida, ja paksu pilvi laskeutui vuoren ylle, ja kuului ylen kova pasunan ääni, niin että koko kansa, joka oli leirissä, **vapisi pelosta**" (2. Moos.19:16).

"Sinun peljättävyytesi edessä **minun ruumiini vapisee**, ja minä pelkään sinun tuomioitasi"
(Ps.119:120).

5. Peljästy

9. Niin heidän edessään seisoivat Herran enkelit, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja **he peljästyivät suuresti**.

10. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle:

11. teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.
(Luuk.2:9-11).

6. Voi minua!

"Kun Gideon näki, että se oli Herran enkeli, sanoi Gideon: "**Voi minua**, Herra, Herra, kun olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!" (Tuom.6:22).

7. Minä hukun!

1. Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin.

2. Serafit seisoivat hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät.

3. Ja he huusivat toinen toisellensa ja sanoivat: "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot; kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa".

4. Ja kynnyksen perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi savulla.

5. Niin minä sanoin: "**Voi minua! Minä hukun**, sillä minulla on saastaiset huulet, ja minä asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet kuninkaan, Herran Sebaotin." (Jes.6:1-5).

8. Voima pois

"Ja minä jäin yksin. Ja kun minä näin tämän suuren näyn, meni minulta kaikki voima; minun verevä muotoni muuttui kaamean näköiseksi, eikä minussa ollut voimaa mihinkään" (Dan.10:8).

9. Mene pois

6. Ja sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät.

7. Niin he viittasivat toisessa venheessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat venheet, niin että ne olivat uppoamisillaan.

8. Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "**Mene pois minun tyköni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen**". (Luuk.5:6-8).

10. Kaatuu maahan

3. Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillensä;

4. ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"

5. Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. (Apt.9:3-5).

17. Ja kun minä hänet näin, **kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen**. Ja hän pani

oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen,

18. ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. (Ilm.1:17,18).

II ONNELLISUUS

Ehkäpä monelle **ensimmäinen kohtaaminen** merkitsee peljästymistä. Silloin Jeesus nähdään tuntemattomana "aaveena":

"Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat: "**Se on aave**", ja huusivat pelosta" (Matt.14:26).

Kun päästään "Kristuksen sisälliseen tuntemiseen", Kristus tulee rakkaaksi. Hänestä tulee välttämättömyys syntiselle ja heikolle matkamiehelle. Aikaisemmin ei ollut varsinaista "Kristus-tarvetta", mutta Jumalan koulussa meille paljastetaan syntisairautemme, joka taas synnyttää Kristus-janon. Pääsemme käsittämään Jeesuksen syntisten ystäväksi, jonka luo voimme jatkuvasti turvallisesti mennä – syntisinä:

66. Tämän tähden monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssansa.

67. Niin Jeesus sanoi niille kahdelletoista: "Tahdotteko tekin mennä pois?"

68. Simon Pietari vastasi hänelle: "**Herra, kenen tykö me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat;**

69. ja me uskomme ja ymmärrämme, että sinä olet Jumalan Pyhä." (Joh.6:66-69).

"Sillä siksi me vaivaa näemme ja kilvoittelemme, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten vapahtaja, **varsinkin uskovien**" (1. Tim.4:10).

Jumalan läsnäolon kokokuva ei siis ole suinkaan negatiivinen, peljästyminen. Jumala-yhteys on mitä positiivisin asia; siinä ihminen on "olossaan oikeassa".

"Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. **Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys**" (Joh.10:10).

25. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli.

28. **Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä**, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi. (Ps.73:25,28).

KAUKANA JA LÄHELLÄ OLEVA JUMALA

Ihmisen ja Jumalan etäisyyteen liittyy paradoksi: Jumala on saavuttamattoman kaukana ja toisaalta mahdollisimman lähellä. Nimenomaan Uusi Testamentti tuo Jumalan lähelle. Ihmisestä tulee **Jumalan lapsi**.

”Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: **Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki**, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi” (Jes.57:15).

”Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja **arka tunto minun sanani edessä**” (Jes.66:2).

Jumala on kaikkivaltias pyhä Herra, joka asuu taivaan kirkkaudessa, mutta rakkaudessaan on samalla lähellä meitä (Kristinoppi 9, 1948).

14. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

15. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"

16. Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että **me olemme Jumalan lapsia**” (Room.8:14-16).

”Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan **Jumalan lapsiksi**, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä” (1. Joh.3:1).

”Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: **Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki**, että minä virvoittaisin nöyrien hengen ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi” (Jes.57:15).

Vieläkin läheisemmäksi Pyhän Jumalan ja syntisen yhteys muodostuu:

”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja **jäämme hänen tykönsä asumaan**” (Joh.14:23).

-----

*Jumalan läheisyyden tunne oli kadoksissa. Kristityt uskovat: **Jumala on ulottumattomissa ja lähellä**. Kaukana meidän yläpuolellamme ja lähellä meitä. Se on **paradoksi**, jonka molemmat osat ovat tärkeitä uskon kannalta. Jumala on universumia suurempi ja lähempänä kuin hengitys.* (Pawson).

Monissa kirkoissa Jumalasta on tullut läheinen kuin yksi kavereista. Jos unohtamme, kuinka pelottava Hän on, olemme kadottaneet kunnioituksen. Jos unohtaa, kuinka ylhäällä Hän on, menettää kunnioituksen Häneen. Jos kadottaa hänen läheisyytensä tunteen, alkaa Hän tuntua kaukaiselta. Kummastakin on pidettävä kiinni. Tarvitsemme tasapainoa! (Pawson).